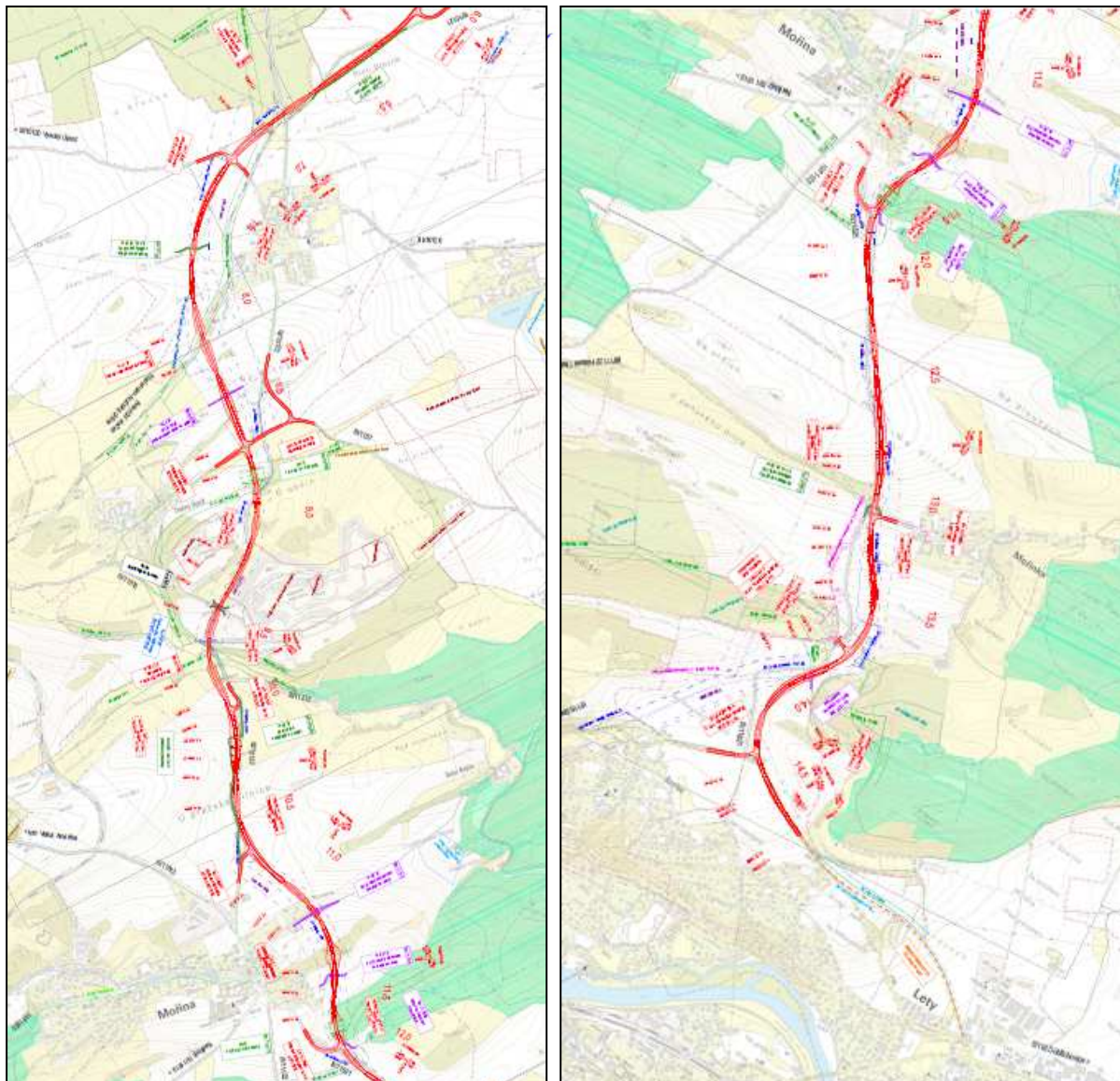

II/116 JINOČANY – HLÁSNÁ TŘEBAŇ PŘELOŽKA SILNICE

VYHODNOCENÍ VLIVU NA FUNKČNOST ÚSES

Zpracovatel:

JP EPROJ s.r.o.

Ing. Jarmila Paciorková

Autorizovaný projektant územních systémů ekologické stability 02 268

U Statku 301/1, 736 01 Havířov

Tel.: +420 602 749 482

Červen 2022

Obsah:	Strana:
1. Úvod	3
2. Vstupní údaje	4
3. Územní systémy ekologické stability (dále ÚSES)	4
4. Rozborová část	11
5. Zhodnocení zabezpečení ekologické stability krajiny	13
6. Závěr	14

1. Úvod

Pro stavbu „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice“ je provedeno posouzení navrhované trasy z hlediska principů řešení územního systému ekologické stability s požadavkem zajištění funkčnosti celého systému.

Podkladem pro zpracování posouzení je Technická studie „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice“, kterou zpracovala firma SHB, akciová společnost, Masná 1493/8, 702 00 Ostrava, pobočka Praha, Korunovační 6, 170 00 Praha 7, IČ 25 32 43 65 v 03-09/2021.

Cílem technické studie bylo prověřit možnosti a parametry vedení přeložky silnice II/116 v úseku Jinočany – Hlásná Třebaň na území Středočeského kraje jako dvoupruhové komunikace v kategorii S 9,5. Předpokládá se, že silnice II/116 bude po svém dokončení velmi dopravě zatíženou komunikací, proto navrhovaný záměr posuzuje možnost zajištění prostupnosti dálkové dopravy územím v návaznosti zejména na dálnice D0 a D5 a stávající silnice II/116 a II/115. Doprava by v tomto případě byla odvedena mimo silnice III. tříd a zastavěné území obcí, jimiž tyto silnice procházejí.

Protože jde o liniovou stavbu, je zároveň tato stavba ve střetu s prvky územních systémů ekologické stability.

Závěr zjišťovacího řízení čj. 160555/2021/KUSK z 29. 12. 2021 rovněž uvedl jeden z požadavků s nimiž se má Dokumentace vypořádat, a to prověřit vhodnost ekoduktu v km 1,25, vzhledem k jeho umístění na nefunkční lokální biokoridor, případně vymezit ekodukt na základě reálného stavu v území a migrační studie.

Z toho důvodu je v rámci posouzení vlivů stavby provedeno komplexní zhodnocení zabezpečení funkčnosti celého systému realizací navrhované stavby.

2. Vstupní údaje

Území, které zahrnuje navrhovanou přeložku silnice II/116, je vymezeno dálnicí D0 ze severovýchodu, dálnicí D5 ze severozápadu, silnicí II/116 z jihozápadu a silnicí II/115 z jihovýchodu.

Začátek přeložky je v místě mimoúrovňové křižovatky místní komunikace ul. Poncarova a dálnice D0 – EXIT 21 Jinočany. Napojení silnice II/116 si vyžádá stavební úpravu stávající křižovatky. Na konci se trasa napojuje na stávající silnici II/116 v katastrálním území Lety u Dobřichovic přibližně 500 m za stávající stykovou křižovatkou silnic III/11621 a II/116.

Trasa je vedena katastrálním územím obcí Jinočany, Zbuzany, Dobříč u Prahy, Tachlovice, Chýnice, Kuchař, Trněný Újezd, Mořina, Mořinka, Lety u Dobřichovic a Hlásná Třebaň. Po úpravě vedení trasy přeložky již samotná silnice II/116 nezasahuje do katastrálního území Hlásná Třebaň. Toto katastrální území je dotčeno pouze přeložkou stávající silnice II/116 jakožto větve stykové křižovatky.

Navržená trasa přeložky silnice II/116 prochází od km 9,7 po KÚ 3. zónou CHKO Český kras a v km 11,6 v délce cca 160 m okrajově zasahuje do 2. zóny CHKO. V tomto úseku trasa přeložky respektuje koridor veřejně prospěšné stavby (VPS) územního plánu obce Mořina. Tato část je však již nyní od zbytku plochy 2. zóny odříznuta mýtinou v místě vedení VVN.

Pro zajištění průchodnosti územím, zejména s ohledem na zajištění průchodnosti (pro velké savce, prvky ÚSES) jsou v trase přeložky navrženy mostní objekty (ekodukty přes silnici II/116 dle terénních podmínek a nezbytnosti zabezpečení průchodnosti). V maximální možné míře je respektována poloha biokoridorů, mostní objekty jsou rovněž navrženy s ohledem na směrové a výškové vedení přeložky silnice II/116. Křížení s prvky územních systémů ekologické stability bude řešeno lokálním návrhem možné úpravy trasy zejména vymezených biokoridorů s respektováním potřeby zabezpečit funkčnost celého systému.

Podklady využité pro zpracování posouzení:

- Technická studie „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice“, SHB, akciová společnost, pobočka Praha, 03-09/2021
 - Územní plán obce Zbuzany
 - Územní plán obce Tachlovice
 - Územní plán obce Dobříč
 - Územní plán obce Chýnice
 - Územní plán obce Vysoký Újezd
 - Územní plán obce Mořina
 - Územní plán obce Mořinka
 - Územní plán Hlásná Třebaň
 - Územní plán Lety
 - Internetové stránky Středočeského kraje
 - Internetové stránky CHKO, www.ochranaprirody.cz
 - Mapy katastru nemovitostí
 - Rukověť projektanta Místního zemního systému ekologické stability, metodika pro zpracování dokumentace, MŽPř. ČR
 - Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (aktivity 4.1.1 a 4.3.2), 03/2017
 - Ortofotomapy

- Studie Regionální a nadregionální úroveň ÚSES na území Středočeského kraje, U-24 s.r.o., 2009
- Výsledky biologického průzkumu a vyhodnocení vlivu záměru na druhy zvláště chráněné zákonem č. 114/1992 Sb. v platném znění „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice – studie proveditelnosti + EIA“, Doc. Dr. Jan Farkač, CSc., Mgr. Lucie Brejšková, Ph.D., 09/2021

3. Územní systémy ekologické stability (dále ÚSES)

ÚSES je nezastupitelný nástroj ochrany krajiny k udržení a posílení její ekologické stability a tím i jejího trvale udržitelného využívání. Základními skladebnými částmi ÚSES jsou biocentra a biokoridory. ÚSES je vzájemně propojená soustava menších i větších území (ploch) s převahou přírodních a přírodě blízkých biotopů. Je to síť ekologicky stabilních či stabilnějších ekosystémů, která příznivě působí na okolní méně stabilní části krajiny (př. polní kultury, urbanizovaná krajina) a zajišťuje uchování a reprodukci přírodního bohatství.

Posláním ÚSES je zajistit podmínky pro zachování bohatého genofondu a pro výměnu genetické informace biologických složek stabilizačním působením skladebných prvků na okolní méně stabilní ekosystémy zvýšit celkový ekologický potenciál krajiny a pomoci obnovit rovnováhu mezi jejími složkami. Smyslem řešení územních systémů ekologické stability je udržení a obnova přírodní rovnováhy v krajině, ochrana rozmanitosti forem života, přírodních hodnot a šetrné hospodaření s přírodními zdroji.

Územní systém ekologické stability krajiny představuje účelové propojení ekologicky stabilních částí krajiny do funkčního celku s cílem zachovat biodiverzitu přírodních ekosystémů a stabilizačně působit na okolní antropicky narušenou krajinu. ÚSES je postupně navrhován na třech navzájem provázaných hierarchických úrovních – nadregionální, regionální, lokální. Místní ÚSES v sobě zahrnuje i systémy nadřazené, až na této úrovni lze síť navzájem propojených ekologicky cenných částí přírody považovat za skutečný systém. Plné funkční způsobilosti systému je v antropicky středně či silně narušeném území možno dosáhnout v časovém horizontu stovek let. Hierarchicky nižší stupeň ÚSES nemůže existovat bez hierarchicky vyššího stupně.

Biocentrum je segment krajiny, který svou velikostí a stavem ekologických podmínek umožňuje dlouhodobou (trvalou) existenci a reprodukci společenstev rostlin a živočichů. Význam biocentra je závislý na zachovalosti (přirozenosti) segmentu, jeho rozloze, poloze a reprezentativnosti. Biocentrum je biotop nebo soubor biotopů v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozmeněného, avšak přírodě blízkého ekosystému. Jde o základní skladebnou část ÚSES.

Biokoridor je krajinný segment, který propojuje mezi sebou biocentra a umožňuje migraci organismů a šíření genetických informací. Je to dynamický prvek, který ze sítě izolovaných biocenter vytváří vzájemně se ovlivňující systém. Biokoridory jsou nejčastěji tvořeny zbytky přírodních lesních porostů v zemědělské krajině, liniemi stromové a keřové vegetace podél vodních toků, nádrží, komunikací, případně v krajinných systémech. Biokoridor je definován jako území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť. Je základní skladebnou část ÚSES.

Nadregionální územní systém ekologické stability je nepravidelnou sítí vzájemně propojených skladebných částí, které reprezentují celou škálu biogeografických regionů dané biogeografické podprovincie, včetně pro danou podprovincii unikátních ekosystémů.

Nadregionální význam přisuzujeme rozlehlým, ekologicky významným krajinným celkům a oblastem, v nichž souvislá plocha ekologicky stabilních společenstev by měla dosahovat alespoň 1 000 ha. Podmínky existence by zde měly mít i druhy organismů s velkými prostorovými nároky (např. velcí obratlovci). Nadregionální prvky by měly zajistit podmínky existence charakteristických společenstev s úplnou druhovou rozmanitostí bioty v rámci určitého biogeografického regionu.

Nadregionální biokoridory mají charakter složených biokoridorů, tj. biokoridorů členěných vloženými biocentry. Vložená biocentra jsou nadregionálními, lokálními nebo regionálními biocentry, která jsou vkládána v takové hustotě, aby délka dílčích úseků biokoridoru nepřekračovala maximální přípustnou délku. Primárně je nadregionální biokoridor zpravidla členěn vloženými regionálními biocentry (nezbytně v případech, kdy délka celého nadregionálního biokoridoru přesahuje 8 km). Vložením regionálních biocenter vzniká první úroveň dílčích úseků nadregionálního biokoridoru.

Regionální územní systém ekologické stability je nepravidelnou sítí vzájemně propojených skladebných částí, které reprezentují celou škálu typů biochor daného biogeografického regionu, včetně v něm unikátních ekosystémů. Součástí regionálního ÚSES jsou i skladebné části nadregionálního ÚSES.

Regionální význam mají plošně rozlehlejší ekologicky významné krajinné, s minimální plochou podle typů společenstev od 10 do 50 ha. Jedná se obvykle o ekologicky významné krajinné celky a ekologicky významná liniová společenstva s funkcí biokoridorů. Přispívají k udržení podstatné části druhového bohatství bioty. Jejich síť musí reprezentovat rozmanitost typů biochor v rámci určitého biogeografického regionu.

Místní územní systém ekologické stability je nepravidelnou sítí vzájemně propojených skladebných částí, které reprezentují celou škálu skupin typů geobiocénů daného typu biochory, včetně v něm unikátních ekosystémů. Součástí místního ÚSES jsou i skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES. Alternativně lze používat i pojem lokální územní systém ekologické stability.

Ekologická stabilita je stav ekosystému nebo krajiny charakterizovaný schopností vyrovnávat rušivé vlivy – zpravidla důsledky lidské činnosti – bez citelných a dlouhodobých škod. Je jednou ze základních znaků kvality životního prostředí a je vlastní ekosystémům a krajinným celkům, které se blíží přirozenému stavu.

Možnost odůvodněného zásahu v rámci územních systémů ekologické stability je zhodnocení na základě kritérií jednotlivých prvků ÚSES a posouzení komplexního řešení ekologické stability ve vymezeném území s uplatněním vybrané soustavy ekologicky stabilnějších částí krajiny pomocí účelně rozmístěných funkčních a prostorových skladebných prvků ekologické stability. ÚSES je souborem řešení přírodovědné a technické, ale i ekonomické, organizační a majetkoprávní problematiky.

Řešení územních systémů ekologické stability vychází z biogeografických dispozic bioregionu, rekonstrukce potenciálních přírodních ekosystémů a zhodnocení současného stavu krajiny. Kostru ekologické stability tvoří všechny ekologicky stabilizující části krajiny, nezáleží přitom na funkčnosti vztahů mezi těmito prvky. Základní význam pro zajištění

ekologické stability mají ekologicky významné segmenty krajiny, tj. ty části, které jsou tvořeny nebo v nichž převažují ekosystémy s relativně vyšší vnitřní ekologickou stabilitou. Posilování ekologické stability je založeno na prostorovém ovlivňování málo stabilních společenstev společenstvy vysoce stabilními.

Liniové stavby jsou typickým případem umělých bariér. Umělé migrační bariéry omezují migraci původních, převážně lesních druhů. Na rozdíl od přirozených migračních bariér je vliv umělých bariér třeba pomocí ÚSES minimalizovat.

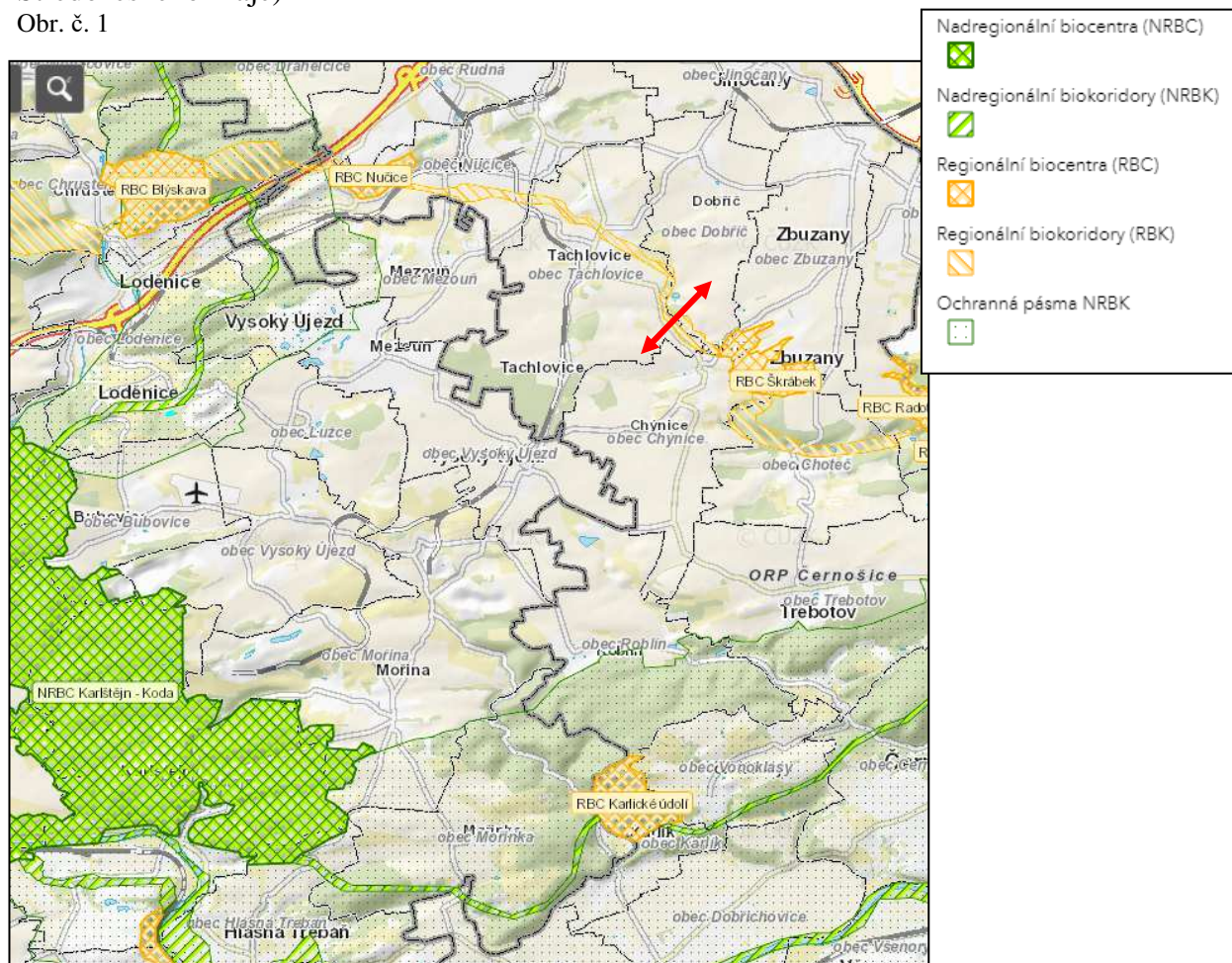
Středočeský kraj má zpracovávána Studii územních systémů ekologické stability – ÚSES (U-24 s. r. o., 02/2009), která vyhodnotila aktuální stav vymezení regionálních a nadregionálních prvků ÚSES v UPD obcí Středočeského kraje a na jejich základě zkontrolovala návaznost systému v rámci kraje, prostorové parametry a splnění úkonů vyplývajících z ÚTP. Následně měl být vypracován návrh řešení zjištěných nesrovnalostí. Při další řešení problematiky související s prvky ÚSES bude respektována.

PRVKY NADREGIONÁLNÍ A REGIONÁLNÍ ÚROVNĚ

ZÚR Středočeského kraje stanoví prvky regionální a nadregionální úrovně. Následně jsou vymezeny v územních plánech obcí.

Situace územních systémů ekologické stability vyšší hierarchické úrovně (dle ZÚR Středočeského kraje)

Obr. č. 1

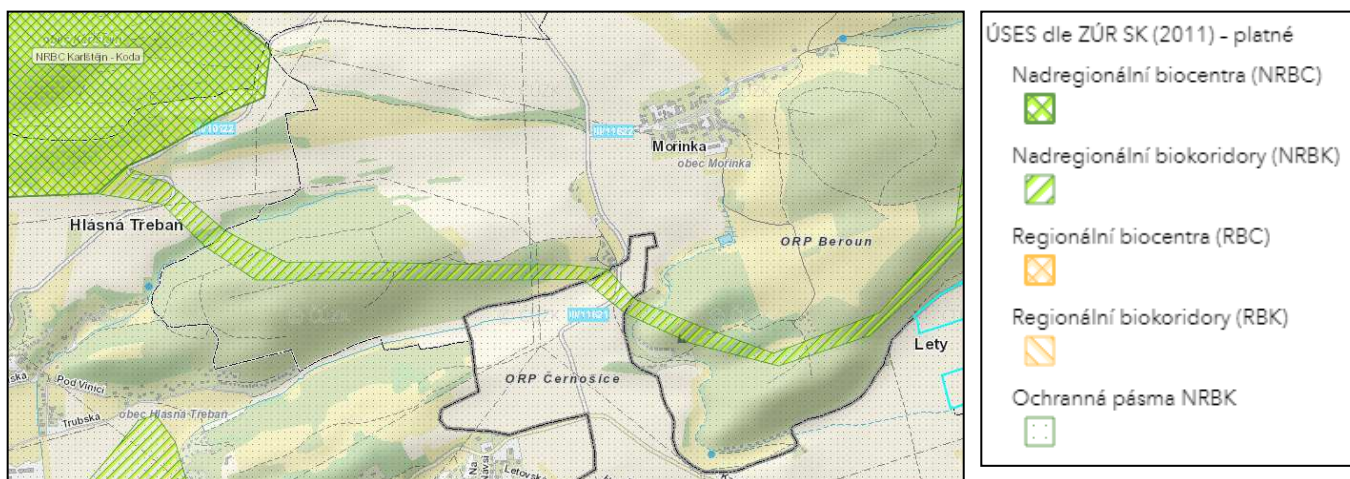
(dle <https://gis.kr-stredocesky.cz/js/ozp>)

Nadregionální prvky ÚSES související s trasou silnice II/116 Jinočany – Hl. Třebáň

Dotčeným prvkem vyšší hierarchické úrovně je nadregionální biokoridor K56 v km cca 13,8 nadregionální tah spojující regionální biocentrum RBC Karlické údolí a nadregionální biocentrum NRBC Karlštejn – Koda. Návrh trasy zabezpečuje průchodnost pro NRBK K56 umístěním ekoduktu v km cca 14,0 s ohledem na přírodní charakteristiky území a možnost technického řešení navrhované trasy v tomto území.

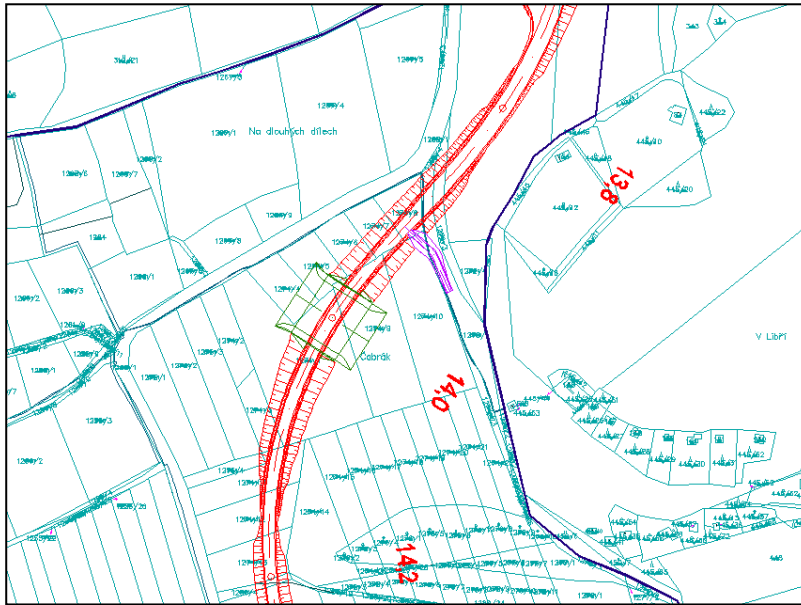
NKOD	Úroveň	Název	Číslo prvku	Specifikace	Velikost	Vymezení	Úpravy	Poznámka	Problém v UPD	Zpracovatel	
56	NK	Karlštejn, Koda-K59	02.8	1.18/2UA,3RN/V	5,6	vymezeno dle UPD	x	propojení UPD obcí, navazuje na sousední ORP	x	P	
			02.9	1.18/2UA,2BM/V	2,3	vymezeno dle UPD	x	dle UPD	nenavazuje mezi UPD jednotlivých obcí	x	P
			02.10	1.18/2BA,2BM/T	4,6	vymezeno dle UPD a UTP	x	navazuje na sousední ORP	x	P	
			02.11	1.18/2BM,3BE/MH	4,2	vymezeno dle UPD	x	nutné založit, Celková délka 7,8 km	nenavazuje mezi UPD jednotlivých obcí	x	P
			05.3	1.18/2RN,2UA/V	2,9	vymezeno dle UPD	x	dle UPD lety, navazuje na sousední ORP, celková délka 7,5 km	x	P	
			05.4	1.18/2Lh/V	10,7	vymezeno dle UPD	x	navazuje na Prahu	x	P	
			05.5	1.18/2BM/T	5,4	vymezeno nově dle UTP a UPD Karlík	x	upravit dle LHP	x	P	
			05.6	1.44/3ST/MH	3,5	x	vymezeno nově - kratší trasa	upravit dle LHP, Celková délka 7,8 km	nevhodné vymezení podle přírodních	x	P
			05.7	1.44/3ST/MH	4	vymezeno dle UPD	x	zkrácení v UPD Dobřichovice, doplněno	upravit dle LHP	x	P
			05.8	1.20/3BE,3BM,2UM/MH	4,2	vymezeno dle UPD Trnová	x	upravit dle LHP	x	P	
			05.19	1.44/3ST/MH	4	vymezeno dle UPD	x	dle UPD Řevnice, navazuje na sousední ORP	x	P	

Obr. č. 2

(dle https://gis.kr-stredocesky.cz/js/ozp_opk)

Dle prostředí a technického řešení je navržen průchod NRBK ekoduktem v km 14,0.
Obr. č. 3

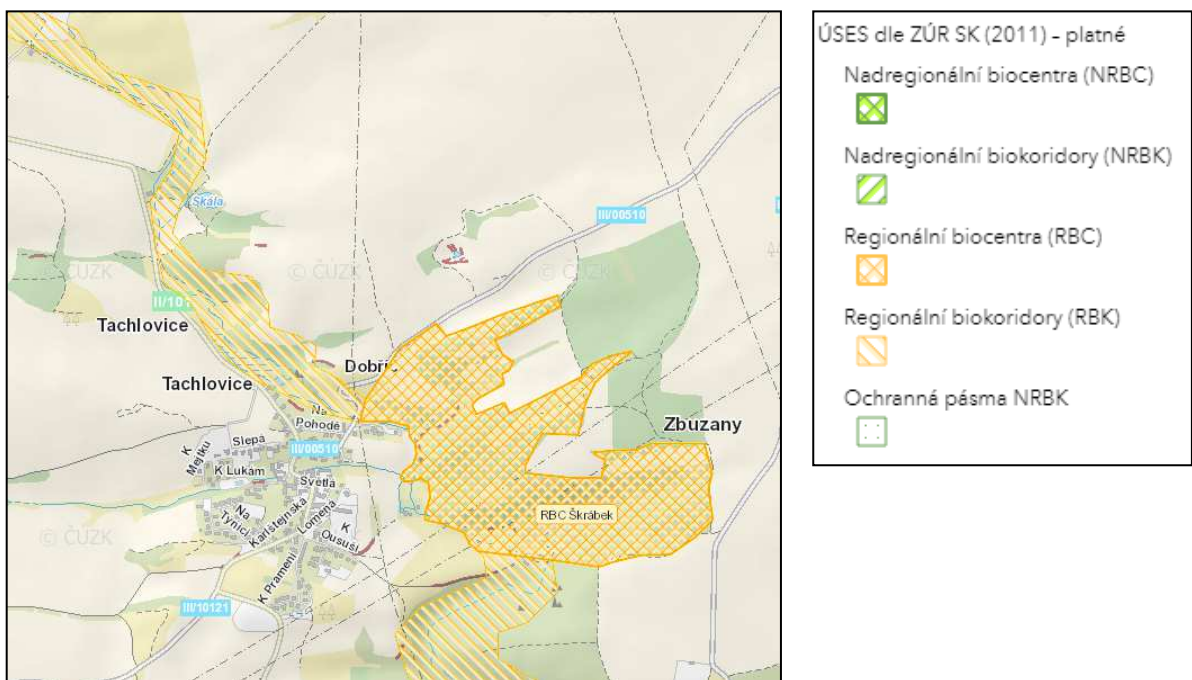

Jelikož jde o nadregionální biokoridor v území zahrnujícím i potřebu zabezpečení migrační propustnosti pro savce, je řešení zabezpečení průchodnosti navrhovaným ekoduktem vhodným řešením.

REGIONÁLNÍ PRVKY ÚSES

Z prvků vyšší hierarchické úrovně dle ZÚR (vymezené v ÚP Tachlovice) na území přímo dotčené stavbou zasahuje RBK 1186 (dle ÚP Tachlovice) propojující regionální biocentrum RBC Škrábek a regionální biocentrum RBC Nučice. Trasa protíná RBK 1186 v km cca 4,5 mostním objektem v km 4,5940 Most přes Radotínský potok a II/101).

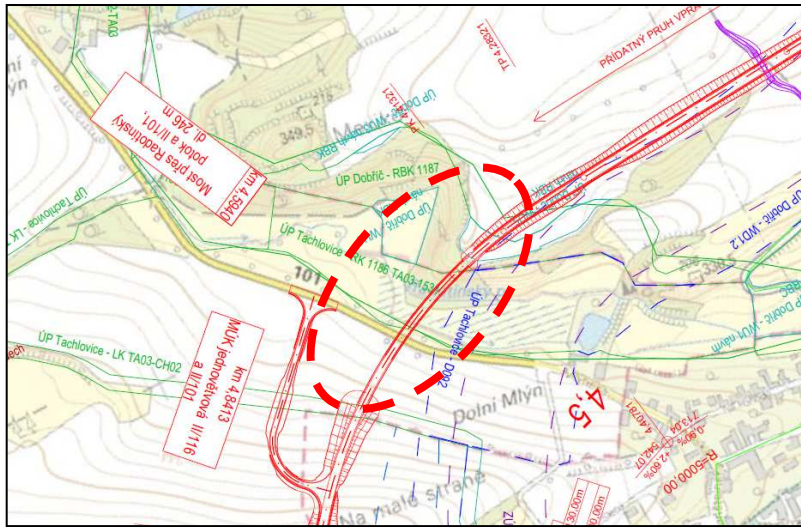
Obr. č. 4

(dle https://gis.kr-stredocesky.cz/js/ozp_opk)

Místo průchodu trasy s křížením regionálního biokoridoru

Obr. č. 5

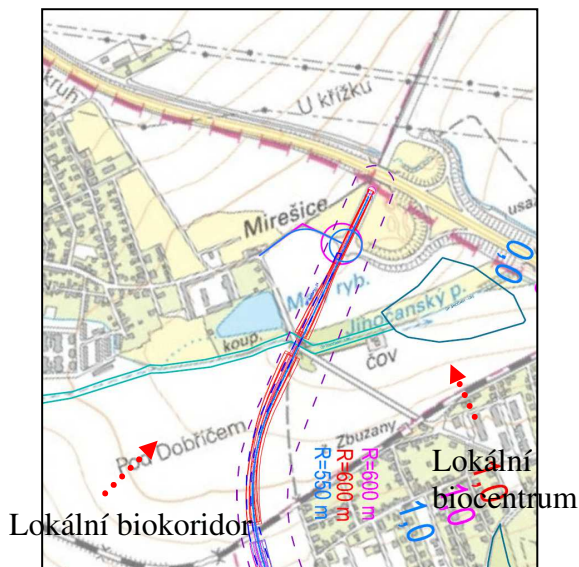
LOKÁLNÍ PRVKY ÚSES

Následně jsou zakresleny lokální prvky ÚSES, které jsou kříženy navrhovanou trasou ÚSES. Uvedeno je současně grafické vymezení dle Územního plánu jednotlivých obcí nebo zákresem prvku dle jednotlivých ÚP (dle podkladů zpracovatele Technické studie) do situace s navrhovanou trasou (označeno graficky zelenou barvou a popisem použitého zdroje ÚP).

Lokální biokoridor vymezený v ÚP Jinočany

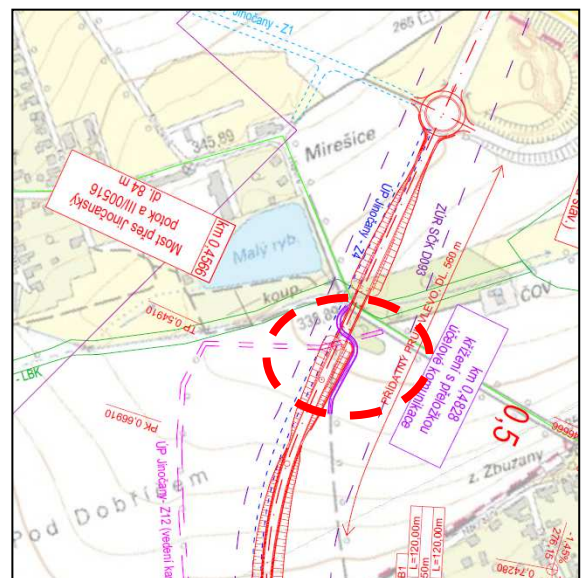
Zákres dle ÚP Jinočany

Obr. č. 6

Navrhované řešení dle Technické studie SHB, akciová společnost, 2021

Obr. č. 7

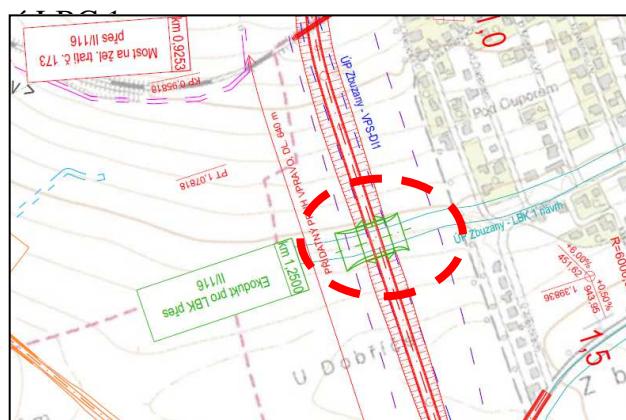
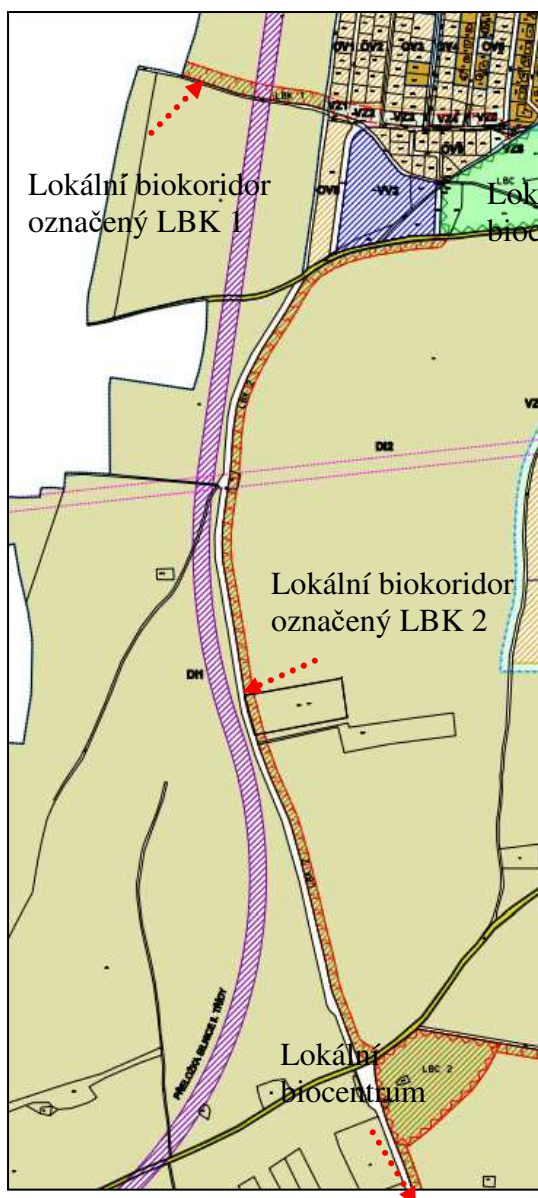
Biokoridor navrhovaná trasa kříží v km cca 0,45. Průchod je zabezpečen navrženým mostním objektem v km 0,4566 (Most přes Jinočanský potok a III/00516).

Lokální tah ÚSES vymezený v ÚP Zbuzany Zákres dle ÚP Zbuzany

Obr. č.8

Navrhované řešení dle Technické studie
SHB, akciová společnost, 2021

Obr. č. 9

	regionální biocentrum
	lokální biocentrum funkční či částečně funkční
	lokální biocentrum nefunkční k založení
	lokální biokoridor nefunkční k založení

ÚP uvádí: Na území obce zasahuje na jihu regionální biocentrum 1531 Škrábek, které je vymezeno v lesních porostech údolního zářezu Radotínského potoka jihovýchodně od obce Chýnice. Od regionálního biocentra je veden ve zcela nefunkční trase podél polní cesty lokální biokoridor LBK 3 (LBK 52) k nově vymezenému nefunkčnímu biocentru LBC 2 u silnice III/00510 Ořech – Chýnice. Od tohoto biocentra vedou dva lokální biokoridory, na sever LBK 2 v pokračování trasy původního (LBK 52) a na východ a jihovýchod LBK 4 (LBK 53). LBK 2 (LBK 52 pokračování) vede v nefunkční trase podél další polní cesty na sever k silnici III/00511 Zbuzany – Dobříč. Od ní je pak veden ve funkční trase po okraji

bylinného lada starého sadu k lokálnímu biocentru LBC 1 Oupor (LBC 63). LBC 1 Oupor je vymezeno na bylinných ladech a v dřevinných porostech starého sadu na jihozápadním okraji Zbuzan. Z LBC 1 Oupor (LBC 63) je veden LBK 1 (LBK 51) východním směrem za hranice řešeného území k LBC 61 U trati, které je vymezeno v porostech remízku při cestě do Nučic. V řešeném území je LBK 1 veden v nefunkční trase podél staré polní cesty mezi Zbuzany a Dobříč. Při výstavbě obchvatné komunikace bude třeba projekčně a technicky zajistit její bezkolizní křížení se směrově určenou trasou biokoridoru LBK 1.

Trasou bude překřížen lokální biokoridor LBK 1. V tomto místě technický studie navrhuje ekodukt přes LBK v km 1,25.

Uvedený ekodukt byl v technické studii navržen se snahou řešit všechna místa pro zabezpečení průchodnosti pro územní systémy ekologické stability s respektováním vymezených prvků v územních plánech obcí.

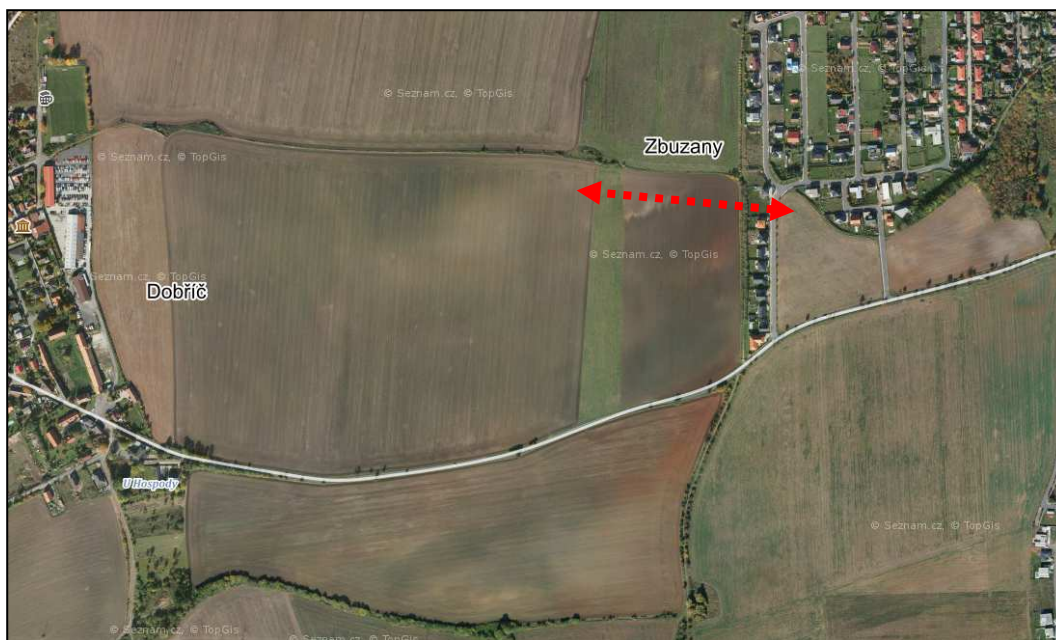
Závěr zjišťovacího řízení vyznačil podmínku prověřit vhodnost ekoduktu v km 1,25, vzhledem k jeho umístění na nefunkční lokální biokoridor, případně vyznačit ekodukt na základě reálného stavu v území a migrační studie.

Z toho důvodu byla situace v místě z hlediska skutečného stavu a možnosti (nezbytnosti) zabezpečení průchodnosti pro lokální biokoridor prověřena.

Stavba speciálních ekoduktů je často diskutovanou problematikou s ohledem na nákladnost takových staveb. Většinou jsou spojovány jak pro biokoridory, tak i pro migraci velkých savců, a to v trasách evidovaných dálkových migračních koridorů, případně pro nadregionální biokoridory umístěné v evidovaném migračně významném území.

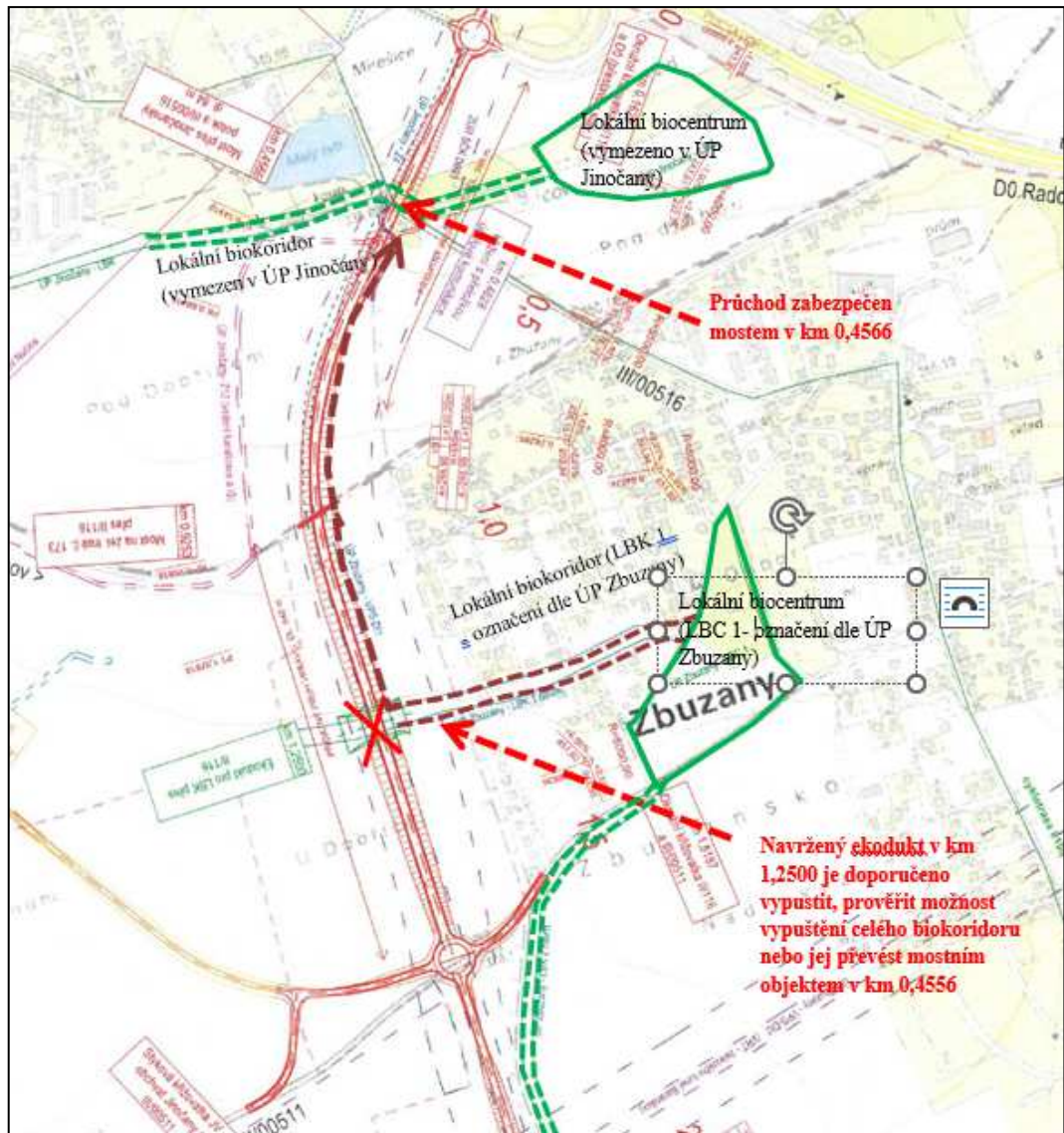
Jak je zřejmé z následujícího grafického znázornění vedení trasy ÚSES na zemí obce Zbuzany, je průchodnost pro biokoridor následně zástavbou obce nereálná. Rovněž nebyla v migrační studii prokázána migrační cesta savců.

Obr. č. 10

Z výše uvedených důvodů není nezbytně nutné zabezpečit prostupnost pro biokoridor formou ekoduktu. Doporučeno je prověřit možnost napojení lokálního biocentra LBC 1 (ÚP Zbuzany) ve směru na území obce Dobříč (dle řešení v ÚP Dobříč) nebo využití přemostění v km 0,4566 (most přes Jinočanský potok) nebo lze uvedený tah vypustit.

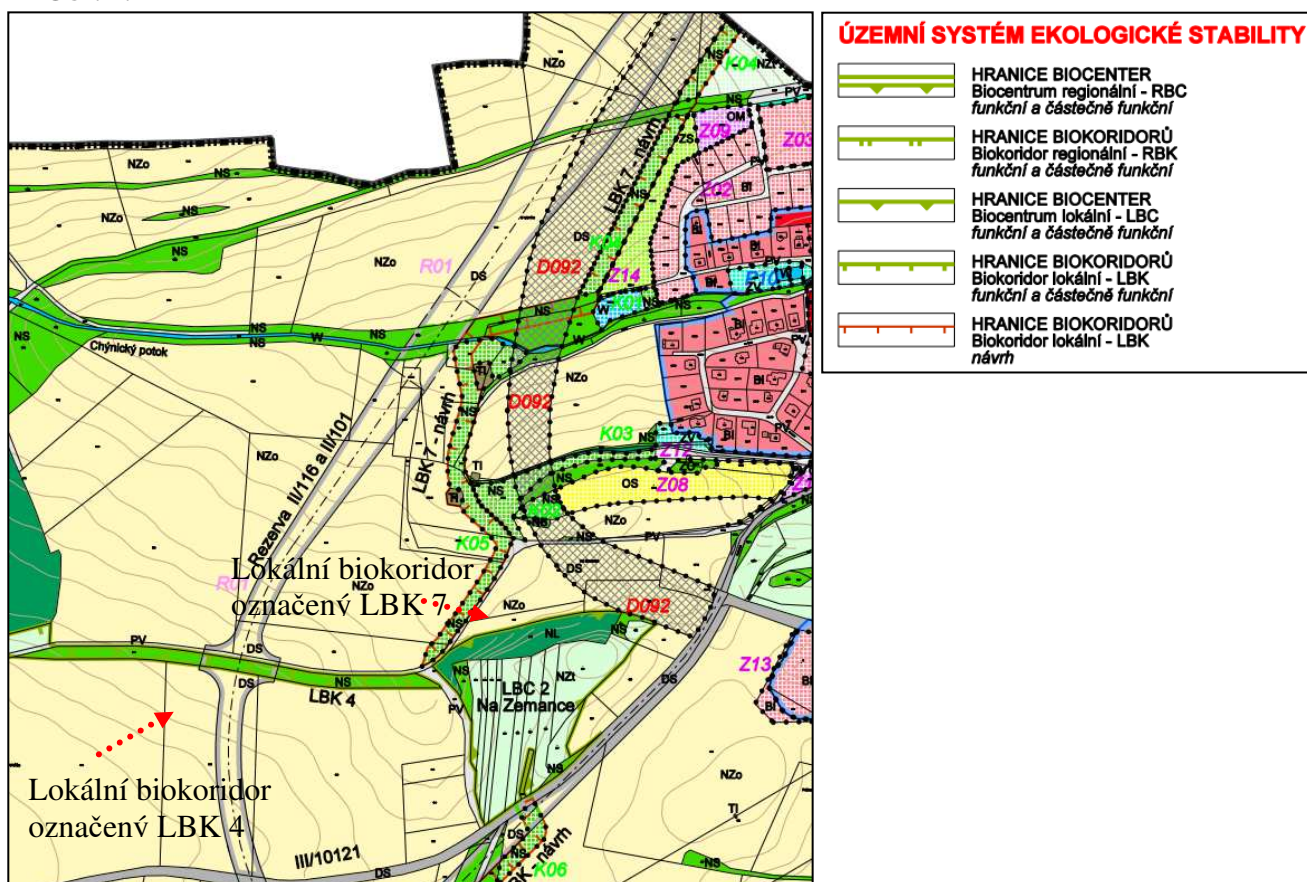
Navrhované řešení:
Obr. č. 11

Lokální tah ÚSES vymezený v ÚP Chýnice

Zákres dle ÚP Chýnice

Obr. č. 12

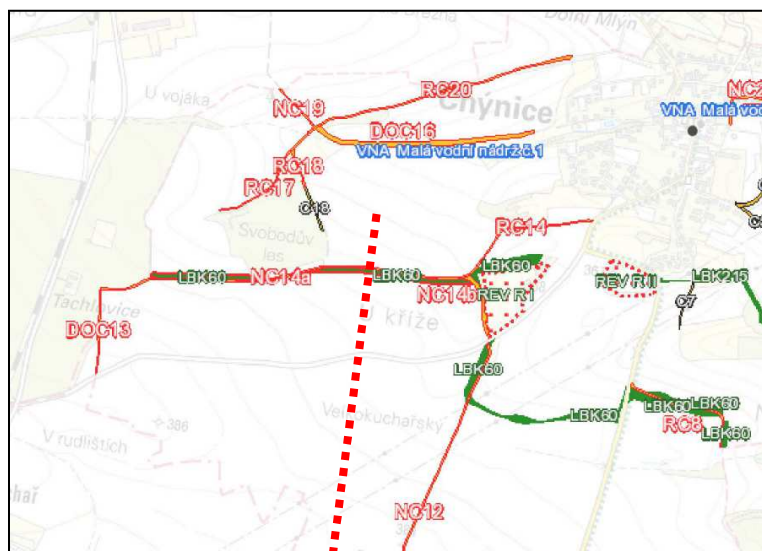
ÚSES vymezený dle ÚP Chýnice navazuje na regionální síť zasahující do území podél údolí Radotínského potoka (k regionálnímu biocentru RC 1531 – Škrábek). Z lokálních prvků je vedena ve směru ze západu na východ trasa s úseky lokálních biokoridorů 4 a 5 spojující územně vymezená lokální biocentra LC 1 a 2 s regionálním biocentrem RC 1531. Trasu lokálního tahu LBK 4 představuje dle ÚP v krajině nově založený lesní pás, trasa lokálního biokoridoru LBK 5 využívá nově založený pás a navazující liniovou a skupinovou krajinnou zeleň. Dále je vymezeno v ÚP propojení dříve předpokládané původními generely ve směru sever – jih. To využívá navrženou územní rezervu pro umístění silničního obchvatu II/101 a řeší propojení lokálního tahu 7 a 8 jako pás polyfunkční doprovodné zeleně této komunikace s funkcí izolační, protihlukovou, biologickou, krajinařskou i protierozní.

Dle ÚP Chýnice je vymezen lokální tah, související s trasou silnice II/116 označený jako LBK 4, který bude trasou křížen. LBK 4 navazuje na lokální biocentrum LBC 2 Na Zemance, z něhož je vymezen lokální biokoridor LBK 7 označen jako návrh. Tento biokoridor se přibližuje k navrhované trase, ale následně je vymezen po hranici návrhové plochy D092 (v ÚP vymezen jako koridor dopravní infrastruktury silniční).

Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Praha, Pobočka Kladno ve vyjádření k záměru zn.: SPU 236884/2021 z 9. 7. 2021 uvedl, že v k. ú. Chýnice byly provedeny komplexní pozemkové úpravy v (zápis do katastru nemovitostí 11. 12. 2006) s realizací některých prvků plánu společných zařízení (PSZ). Jde zejména o lokální biokoridor LBK 60 s účelovou komunikací NC14a a účelovou komunikací RC20, které navazují na stávající cestní síť a zpřístupňují přilehlé zemědělské pozemky jednotlivých

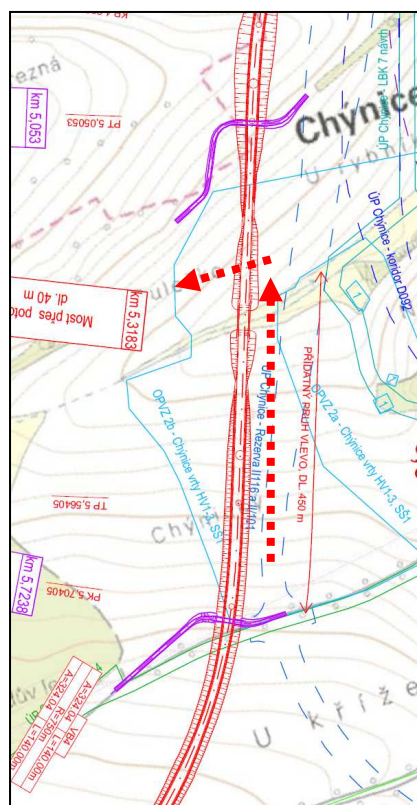
vlastníků. Tyto realizace byly financovány s dotačního Programu rozvoje venkova ČR, včetně prvků ÚSES v k. ú. Chýnvice. Návrh PSZ je třeba ve všech fázích řízení respektovat jako závaznou územně plánovací dokumentaci. V ostatních dotčených katastrálních územích na trase plánovaného záměru silnice II/116 Jinočany – Hlásná Třebáň se nenacházejí jiné rozpracované nebo již dokončené komplexní pozemkové úpravy, tedy ani realizace prvků PSZ.

Situace prvku ÚSES – LBK 4 dle ÚP Chýnvice, označený dle pozemkových úprav LBK 60
Obr. č. 13

Navrhované řešení průchodnosti pro prvek LBK s využitím technického řešení dle Technické studie (SHB, akciová společnost, 2021)

Obr. č. 14

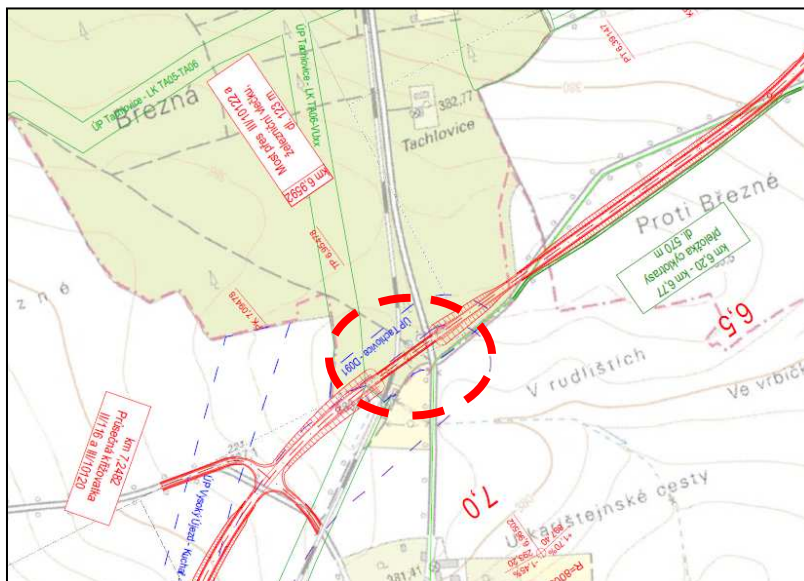

Technické řešení trasy silnice II/116 tento biokoridor kříží. Navrženo je využití mostu přes potok v km 5,3183 a zabezpečit převedení uvedeného prvku ÚSES v západním směru.

ÚP Tachlovice

V ÚP Tachlovice je vymezen lokální tah ÚSES, který je ve střetu s navrhovanou trasou v km cca 7,0, prvek označený dle ÚP Tachlovice LK 406-VUxx. Jeho průchodnost bude zabezpečena navrhovaným mostním objektem v km 6,9592 (most přes III/10122 a železniční vlečku délky 123 m).

Navrhované řešení dle Technické studie (SHB, akciová společnost, 2021)
Obr. č. 15

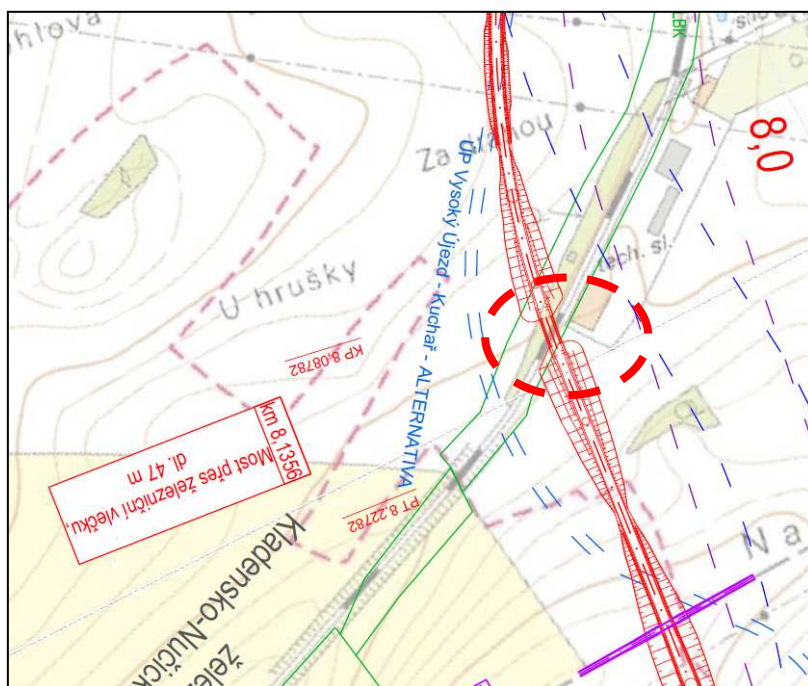

ÚP Vysoký Újezd – Kuchař

Vymezen je lokální biokoridor, který kříží navrhovaná trasa v km 8,1 (tento biokoridor pokračuje dle ÚP Mořina lokálním tahem ÚSES označeným jako LBK 12-15).

Vedení lokálního biokoridoru v místě křížení s navrhovanou trasou silnice II/116 bude řešeno mostním objektem v km 8,1356 (most přes železniční vlečku délky 47 m). Lokální biokoridor je v ÚP vymezen podél železniční vlečky Kladensko-Nučická dráha).

Navrhované řešení dle Technické studie SHB, akciová společnost, 2021
Obr. č. 16

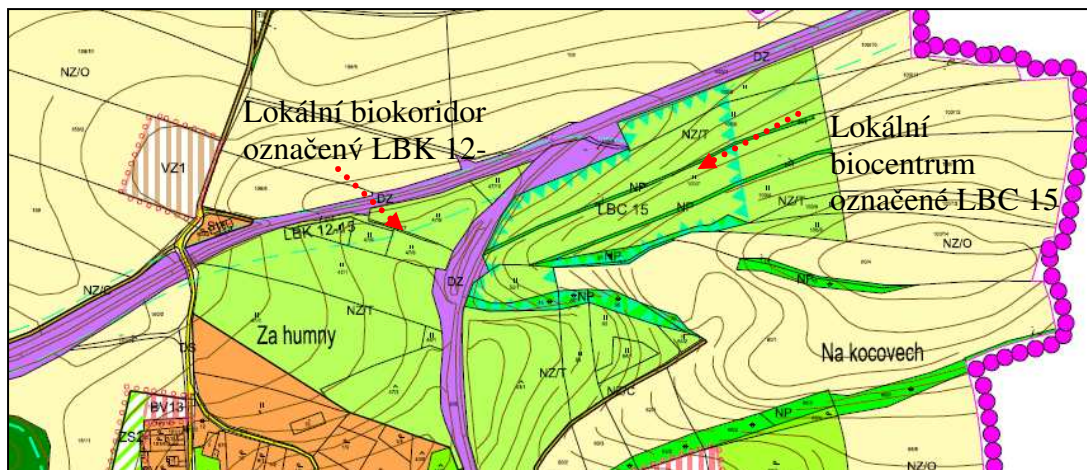

Uvedeno pro doplnění návaznosti systému vedení lokálního tahu ÚSES LBK 12-15, který je vedený podél železniční trati, s lokálním biocentrem LBC 15 (jižně od žel. trati), vymezený v ÚP Mořina. Lokální biocentrum 15 Za humny (výměra 3,05 ha) na severním svahu nad tratí s loukami a protierozními mezemi (na ostatní ploše) s dřevinami a keři.

Lokální biokoridor 12-15 má délku 1000 m, šířku min. 20 m, je tvořen loukou k trati a pole trati do LBC 15. Lokální biokoridor 15-0 má délku 1 350 m, šířku min. 20 m, z LBC 15 pokračuje podél trati, je tvořen doprovodnou zelení.

Zákres dle ÚP Mořina

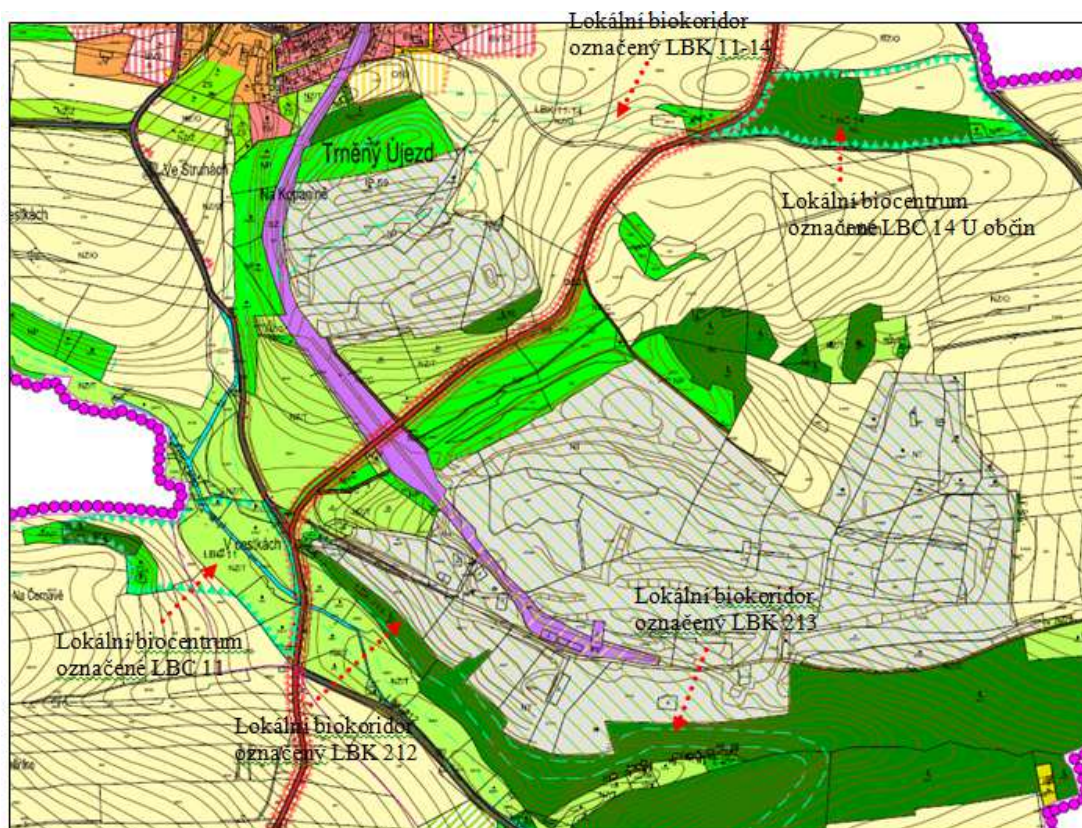
Obr. č. 17

Lokální tah ÚSES vymezený v ÚP Mořina

Zákres dle ÚP Mořina

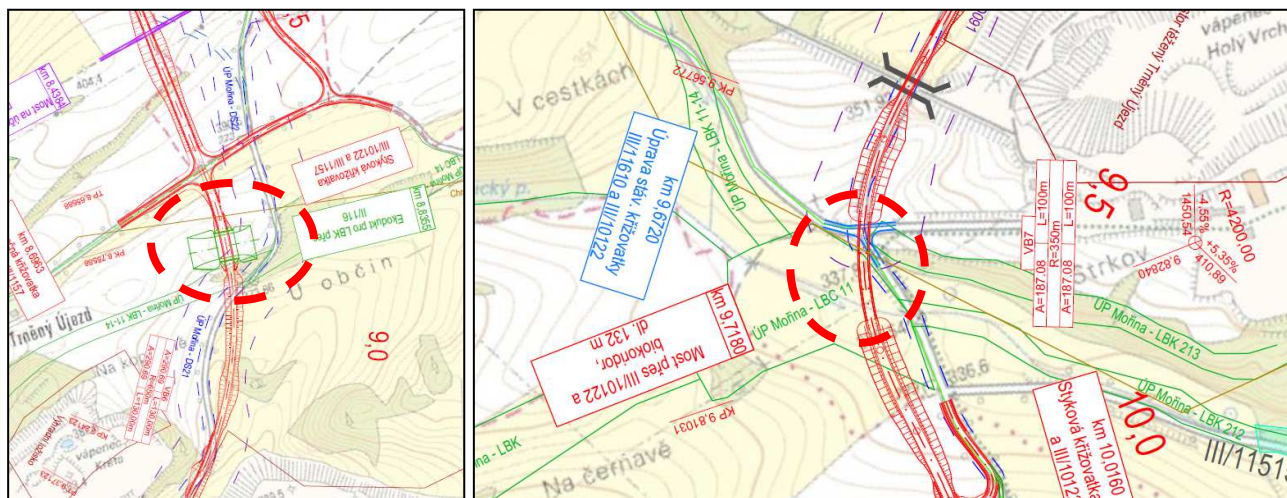
Obr. č. 18

Navrhované řešení dle Technické studie (SHB, akciová společnost, 2021)

Obr. č. 19

Obr. č. 20

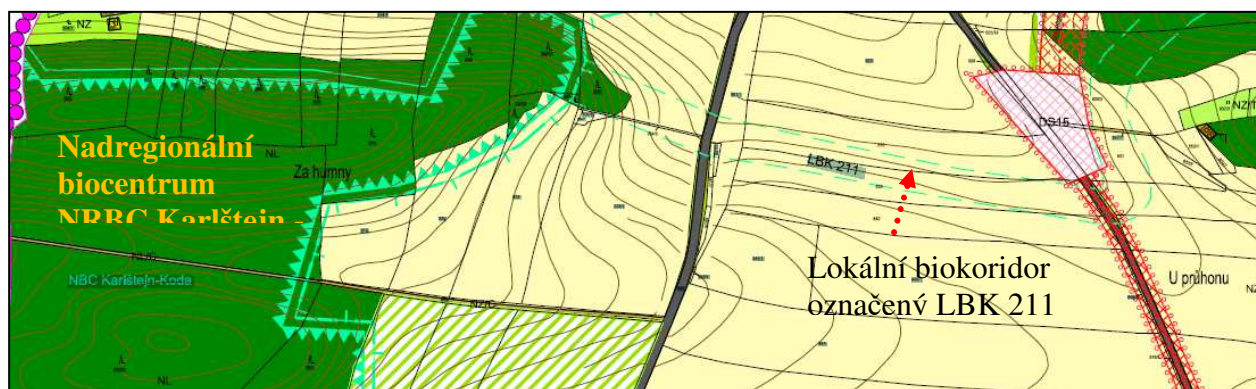
Lokální biocentrum 14 U občin (výměra 2,99 ha) je vymezeno na lesní ploše 2,2 ha (remíz a přilehlá louka). Lokální biokoridor 11-14 má délku 1 000 m, šířku 20 m, je tvořen liniovou zelení z LBC 11 k vleče a podle lomu k silnici a dále do LBC 14.

Trasa silnice II/116 kříží lokální tah LBC 11-14, navazující na lokální biocentrum LBC 14 a LBC 11. Dále je na LBC 11 napojen lokální biokoridor označená dle ÚP LBC 213 (vymezen jako lesní) a LBC 212 (vymezen podél vodoteče). Navržen je ekodukt přes LBC v km 8,8355. V km 9,7180 je navržen most přes III/10122 a biokoridor délky 132 m. Zároveň je navržena úprava lokálního biocentra LBC 11.

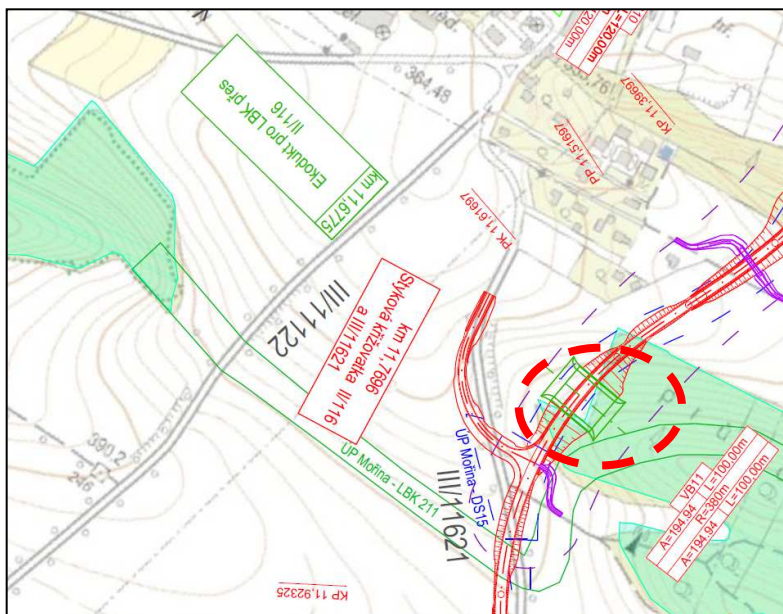
Jižně od zástavby obce Mořina je v ÚP Mořina vymezen lokální biokoridor LBC 211 napojující se na nadregionální biocentrum NRBC Karlštejn – Koda. Jedná se o nefunkční biokoridor, navržený na zemědělských pozemcích.

Zákres dle ÚP Zbuzany

Obr. č. 21

Navrhované řešení dle Technické studie (SHB, akciová společnost, 2021)
Obr. č. 22

Pro zabezpečení průchodnosti pro lokální biokoridor LBK 211 je navržen v km 11,9233 (ekodukt pro LBK přes II/116).

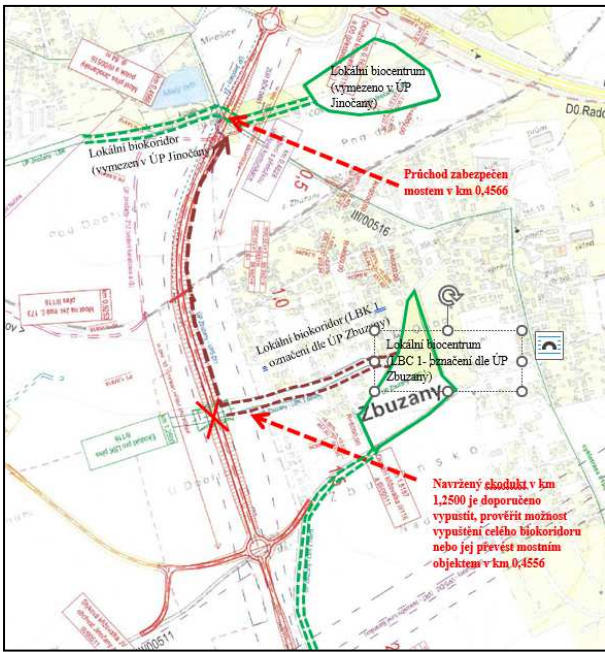
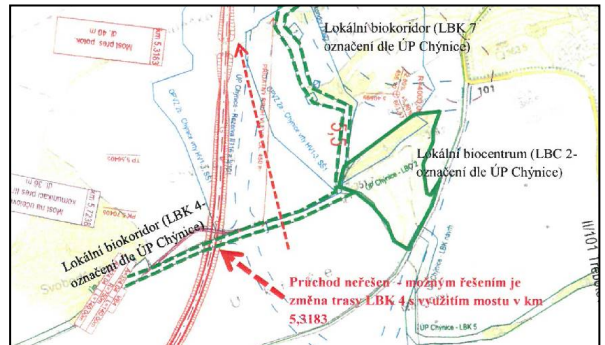
Z výše uvedených zakresů vymezení tras územního systému ekologické stability je zřejmé, že jednotlivé části ÚSES, které jsou ve střetu s navrhovanou trasou, jsou řešeny tak, aby byla zabezpečena prostupnost pro dotčené biokoridory územím se zachováním ekologické stability území a kompletní propojenosti jednotlivých částí ÚSES. V případě biokoridoru na území obce Zbuzany, je navrženo nerealizovat navrhovaný ekodukt a zabezpečit výhledově propojení v západním směru severně navrhovaným mostním objektem (úprava trasy biokoridoru).

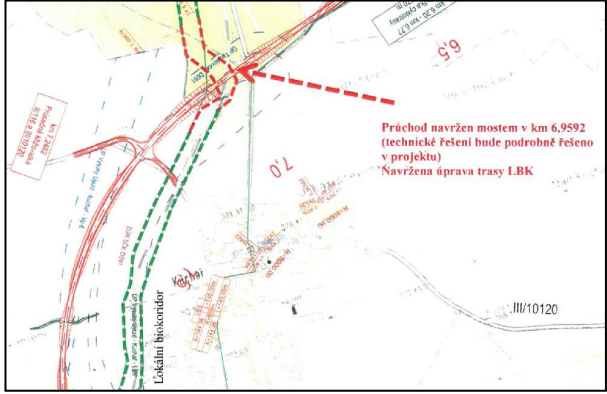
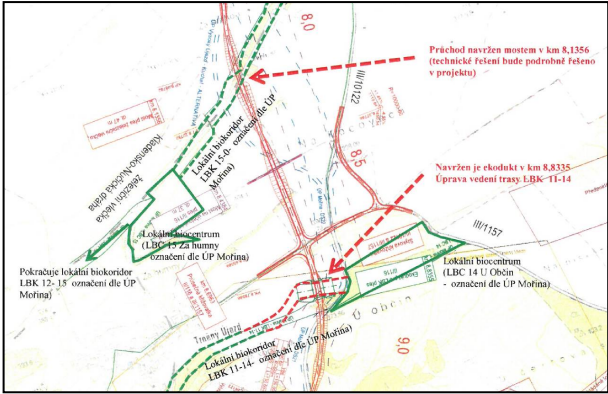

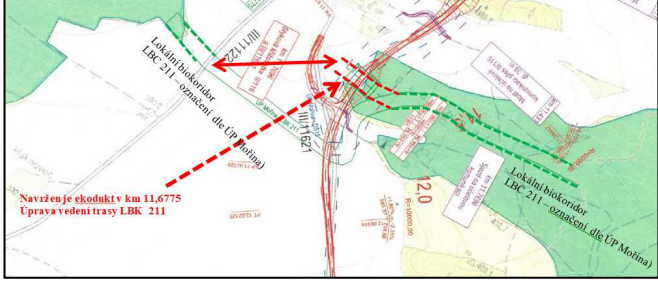
4. Rozborová část – stavbou dotčené prvky územních systémů ekologické stability

Jednotlivé prvky ÚSES, které jsou v nejbližším okolí navrhované trasy silnice II/116, jsou vymezeny v předchozí části. Jsou součástí uceleného systému vzájemně propojených prvků tvořených biocentry vloženými do biokoridorů.

Z toho důvodu jsou vymezeny střety s prvky ÚSES včetně návrhu řešení pro zabezpečení průchodnosti biokoridorů křížených stavbou a zachování funkčnosti celého systému. Tento systém a současně průchodnost souvisí se rovněž zabezpečením migrace fauny.

Přímo stavba se dotkne následujících prvků (uvedeny jsou zákresy střetů s prvky ÚSES na navrhované řešení zabezpečení průchodnosti a dodržení funkčnosti celého systému ÚSES):

Místo střetu	Grafické vymezení	Návrh řešení
Km 0,4566		<p>Průchod biokoridoru (ÚP Jinočany LBK) řešen mostním objektem v km 0,4566 Most přes Jinočanský potok a III/00516, délky 84 m</p>
Km 1,2500		<p>Původně navržený ekodukt nebude po prověření skutečné situace s hlediska migrace a stavu území realizován navrženo je náhradní opatření s prověřením převedení biokoridoru (ÚP Zbuzany LBK 1) napojením na biokoridor vedený mostním objektem v km 0,4566.</p>
Km 5,3183		<p>Navržena je změna trasy LBK 4 ve směru k mostnímu objektu v km 5,3183 (most přes potok dl. 40 m)</p>

Km 6,9592		Průchod biokoridoru je zabezpečena v km 6,9592 mostem přes III/10122 a železniční vlečku dl. 123 m.
Km 8,1356 Km 8,8335		Lokální biokoridor (dle ÚP Vysoký Újezd – Kuchař – ÚP Mořina LBC 12-15) zůstane veden v místě doprovázející plochy podél železniční vlečky, bude přemostěn mostem v km 8,1356 mostem přes železniční vlečku dl. 47 m. Pro převedení lokálního biokoridoru (ÚP Mořina LBC 11-14) je navržen ekodukt přes silnici II/116 v km 8,8355.
Km 9,7180		Navržená je úprava velikosti lokálního biocentra (ÚP Mořina LBC 11), průchod pro biokoridor (ÚP Mořina LBC 213, LBC 214) je navržen mostem v km 9,7180 přes III/10122 a biokoridor délky 132 m.
Km 11,6775		V km 11,6775 je navržen ekodukt pro LBC přes II/116 pro průchod lokálního biokoridoru /ÍP Mořina LBC 211). Je navržená mírná úprava vedení trasy. Ekodukt je navržen s ohledem na migraci a porostní charakteristiky.

Km 14,000		<p>NRBK je veden ve třech osách. V řešeném území jde o spol. teplomilné doubravní. Vymezena je osa NRBK 56. NRBK 56 vede k nadregionálnímu biocentru 22 Karlštejn – Koda. Vzhledem k výškovým poměrům, vedení trasy a technických možností je v km 14,000 navržen ekodukt. Jak je zřejmé ze situace, v jednotlivých územních plánech (ÚP Mořina, ÚP Lety) je nezbytné zabezpečit vzájemnou návaznost jednotlivých prvků, které jsou součástí ÚSES.</p>
-----------	--	--

Z tabulky je zřejmé, že je zabezpečena průchodnost pro dotčené části ÚSES, nebo jsou navrženy úpravy zajišťující možnost naplnění funkce ÚSES při realizaci stavby „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice“.

5. Zhodnocení zabezpečení ekologické stability krajiny při realizaci stavby II/116

Vliv na územní systém ekologické stability

Trasa záměru kříží prvky ÚSES ve všech stupních, jedná s o biokoridory (nadregionální, regionální i lokální).

Nadregionální tah ÚSES

Dotčeným prvkem nadregionální úrovně je nadregionální biokoridor K56 v km cca 13,8 nadregionální tah spojující RBC Karlické údolí a nadregionální biocentrum NRBC Karlštejn – Koda. Návrh trasy zabezpečuje průchodnost pro NRBK K56 umístěním ekoduktu v km cca 14,000 s ohledem na přírodní charakteristiky území a možnost technického řešení navrhované trasy v tomto území. Bude nezbytné provést vymezení trasy NRBK K56 v dotčených územních plánech obcí Mořina, Mořinka a Lety. Současné územní plány vymezují K56 bez návaznosti v těchto dokumentech. Vymezení K56 bude provedeno autorizovanou osobou pro projektování ÚSES včetně projednání s AOPK (Správu CHKO Český kras).

Regionální tah ÚSES

Dotčeným prvkem regionální úrovně je RBK 1186 (dle ÚP Tachlovice) propojující RBC Škrábek a RBC Nučice, který trasa protíná v km cca 4,5 mostním objektem v km 4,5940 Most přes Radotínský potok a II/101. Pro zabezpečení dostatečné průchodnosti pro regionální biokoridor bude mostní objekt tak, aby byly zabezpečeny požadované parametry regionálního prvku.

Lokální tah ÚSES

Dotčenými lokálními prvky ÚSES jsou lokální biokoridory, které jsou navrhovanou trasou kříženy. Ve všech případech je zabezpečeno řešení trasy tak, aby byla funkčnost dotčených prvků zabezpečena.

V km cca 0,45 je křížený lokální biokoridor navržený kolem vodoteče Jinočanský potok, průchodnost pro biokoridor je zabezpečena mostním objektem v km 0,4566 Most přes Jinočanský potok a III/00516.

V km cca 1,25 bude trasou silnice II/116 křížen lokální biokoridor (v ÚP Zbuzany označen jako LBK 1). V tomto místě studie navrhovala ekodukt přes LBK v km 1,25. Vzhledem k charakteru území, neprokázání migrace v tomto místě, v navazující části prochází biokoridor zástavbou obce, není stavba ekoduktu v daném místě doporučena. Pro zabezpečení propojenosti systému ÚSES je navrženo provést napojení na biokoridor vs průchodem v km 0,4566 mostním objektem.

V ÚP Chýnčice je vymezen lokální tah, související s trasou silnice II/116 označený jako LBK 4, který bude trasou křížen. Současně v k. ú. Chýnčice byly provedeny komplexní pozemkové úpravy v (zápis do katastru nemovitostí 11. 12. 2006) s realizací některých prvků plánu společných zařízení (PSZ). Jedním z takových společných zařízení byla právě realizace lokálního biokoridoru, který byl označen jako LBK 60.

Navrhovaná trasa silnice II/116 tento biokoridor kříží. Přesto, že je biokoridor již součástí společných opatření, dle Technické studie nelze zabezpečit v místě dostatečné parametry pro průchodnost dotčeného prvku. Z toho důvodu je navrženo využití mostu přes potok v km 5,3183 a provést úpravu vedení trasy dotčeného lokálního biokoridoru v západovýchodním směru. Mostní objekt v km 5,3183 musí být řešen se zabezpečením požadovaných parametrů pro průchodnost lokálního prvku ÚSES (minimální šířka, výška).

Průchodnost pro lokální biokoridor, vymezený v ÚP Tachlovice (označený LK 406-VUxx) v km cca 7,0 je zabezpečena navrhovaným mostním objektem v km 6,9592 (most přes III/10122 a železniční vlečku délky 123 m).

Lokální biokoridor, který kříží navrhovaná trasa v km 8,1 dle ÚP Vysoký Újezd – Kuchař (tento biokoridor pokračuje dle ÚP Mořina lokálním tahem ÚSES označeným jako LBK 12-15) bude dotčen v km cca 8,1, průchodnost pro tento lokální tah bude zabezpečena mostem v km 8,1356 (most přes železniční vlečku Kladensko-Nučická dráha délky 47 m). Mostní objekt v km 8,1356 musí být řešen se zabezpečením požadovaných parametrů pro průchodnost lokálního prvku ÚSES (minimální šířka, výška).

Trasa silnice II/116 kříží lokální tah LBK 11-14, navazující na lokální biocentrum LBC 14 a LBC 11. Dále je na LBC 11 napojen lokální biokoridor označená dle ÚP LBK 213 (vymezen jako lesní) a LBK 212 (vymezen podél vodoteče). Navržen je ekodukt přes LBK v km 8,8355 (ekodukt je navržen v šířce průchodu pro zvěř, tj. 40 m + 2 x 5 m svah).

V km 9,7180 je navržen most přes III/10122 a biokoridor délky 132 m. Zároveň je navržena úprava lokálního biocentra LBC 11.

V km 11,9233 je navržen ekodukt pro LBK přes II/116 pro zabezpečení průchodnosti pro lokální biokoridor LBK 211.

Lze předpokládat, že dotčený tah územních systémů ekologické stability nebude záměrem dlouhodobě ovlivněn. Limitujícím bude doba provádění stavby. Nedojde k dlouhodobému a významnému snížení schopnosti dotčených ekosystémů odolávat působení vnějších negativních vlivů jako je znečištění, hluk a další vlivy. Rovněž nedojde k ovlivnění schopnosti prvků územních systémů ekologické stability plnit stabilizující funkci v lokalitě, respektive v krajině a přispívat k jejich biodiverzitě. Negativní vlivy budou působit výhradně

po dobu probíhajících stavebních prací. Následně je předpoklad, že dojde k postupné obnově ekologické stability dotčených prvků ÚSES.

Obecně je možné považovat výstavbu pozemní komunikace jako typický civilizační stresor dočasného i trvalého charakteru. V období výstavby se jedná o dočasné vlivy, které budou odpovídat danému typu stavby. Stavba bude řešena s ohledem na zabezpečení funkčnosti souvisejících prvků územních systémů ekologické stability.

Veškeré zásahy do ÚSES a lesních porostů musí být v co největší možné míře minimalizovány, aby tyto důležité ekostabilizující prvky i nadále udržely svou funkci.

Úkolem posouzení ÚSES je zhodnocení na základě uvedených kritérií jednotlivých prvků ÚSES a návrh komplexního řešení ekologické stability ve vymezeném území s uplatněním vybrané soustavy ekologicky stabilnějších částí krajiny pomocí účelně rozmístěných funkčních a prostorových skladebných prvků ekologické stability.

O rozmístění a rozsahu územních systémů ekologické stability rozhoduje pět základních kritérií:

- Kritérium rozmanitosti potenciálních ekosystémů dané pestrostí relativně trvalých přírodních podmínek
Možnost zabezpečení funkčnosti prvku zůstane zachována. Pro funkčnost systému ÚSES je podstatné zachování kontinuity stanovišť. Zůstane zachováno při dodržení navrhovaných opatření v době přípravy stavby. Významným bude provedení následných opatření (vegetační úpravy), které budou navrženy s ohledem na požadované parametry konkrétního prvku ÚSES v dotčeném místě.
- Kritérium prostorových vazeb ekosystémů
Za předpokladu řešení mostních objektů s ohledem na potřebné rozměry zabezpečující průchodnost dotčeného prvku ÚSES, nevznikne bariéra neumožňující migraci, a s tím související omezení prostupnosti ÚSES. Kontinuita stanovišť nebude narušena za předpokladu uplatnění navržených opatření.
- Kritérium minimálních nutných prostorových a časových parametrů
Lze přijmout opatření pro omezení vlivu při dodržení požadovaných parametrů pro mostní objekty.
- Kritérium aktuálního stavu krajiny z hlediska endogenní ekologické stability jednotlivých částí
Po ukončení stavby se prostor i lokálně dotčený stavbou vrátí k možnosti obnovy ekostabilizační funkce v dotčeném prostoru lokálního rozsahu a charakteru. Navržené výsadby zohlední blízkost prvků ÚSES, po jejich zapojení bude stabilita obnovena i v prostoru bezprostředně navazujícím na jednotlivé skladebné prvky ÚSES
- Kritérium společenských záměrů a limitů v souvislosti s celkovou koncepcí rozvoje a možnosti využití krajiny
Střet prvků ÚSES s investičním zájmem navrhované stavby bude technicky a prostorově zabezpečen.

V souvislosti s opatřeními pro zabezpečení funkce územních systémů v území budou dodržena následující opatření pro projekt:

- Budou dodrženy minimální parametry pro průchod biokoridoru, návrh projektu mostních objektů bude konzultován s autorizovanou osobou pro projektování územních systémů ekologické stability a příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny

Opatření pro stavbu:

- Během stavby budou učiněna opatření pro zamezení šíření invazních druhů rostlin.

- Provedena bude důsledná obnova dotčených částí půdního povrchu.
- Dřeviny, jež budou v území ponechány, a bude u nich hrozit poškození stavebními stroji, budou vhodným způsobem ochráněny (geotextilie, bednění).
- Veškeré práce by měly být prováděny mimo vodní prostředí.
- Během stavebních prací bude sledován výskyt fauny, zejména vodní, v případě zjištěného úhynu, je třeba práce okamžitě zastavit a kontaktovat příslušné orgány a organizace ochrany přírody.

Při realizaci ekoduktů bude postupováno tak, aby průchod pro prvky byl zabezpečen. Ekodukt je vlastně most navržený tak, aby vyhovoval průchodnosti pro biotu a zvěř. Ekodukty jsou navrženy v šířce průchodu pro zvěř, tj. 40 m + 2 x 5 m svah. Musí být dostatečně široký a musí být zařízen tak, aby imitoval přírodní prostředí. Měla by tady být výsadba jako stěna, která brání výhledu na silnici. Jako ekodukty se obvykle označují nadchody pro zvěř. Navrhované ekodukty budou sloužit rovněž pro prostupnost prvků územních systémů ekologické stability.

Uvedená kritéria budou moci být dodržena realizací navrhované stavby. Vymezení rozsahu prvků ÚSES znamená rovněž jejich postupné dobudování, a zabezpečení funkčnosti celého systému s preferencí funkce přírodních hodnot. Zabezpečena musí být přirozená cílová věková struktura porostů pro vytvoření trvalé funkčnosti biotopu. S tím souvisí i způsob ochrany prvků ÚSES před negativními vnějšími vlivy. Rozsah jednotlivých prvků z hlediska zabezpečení jejich umístění, velikosti a potřebné vzdálenostní parametry budou prověřeny při přípravách územních plánů nebo jejich změn. Velikost dotčených biocenter, vložených do biokoridoru a jejich vzdálenost musí odpovídat požadavkům na zabezpečení funkčnosti celého systému.

Pro stavbu musí být zpracován podrobný program organizace výstavby, který bude konzultován s dotčeným orgánem ochrany přírody. Budou vymezena místa, kde nesmí být vstupováno v rámci stavebních prací. Nesmí zde být ukládány skryté kulturní zeminy ani provádět žádné zásahy, které by znamenaly narušení funkčních přírodních systémů.

V době výstavby bude zvýšený dohled ekodozoru s ohledem na omezení vlivu stavby na prvky územních systémů ekologické stability.

V rámci projektu vegetačních úprav bude zohledněna blízkost jednotlivých funkčních částí a navržena v místech, která přímo navazují na biocentrum nebo biokoridor výsadba odpovídající druhé skladbě daného prvku ÚSES. Rovněž kultivary sadby budou odpovídat typu výsadby v případě blízkosti prvku územních systémů ekologické stability. Návrh vegetačních výsadeb bude konzultován s autorizovaným projektantem ÚSES.

Vlivy stavby přeložky silnice II/116 lze v daném území účinně zmírnit řadou konkrétních technických a organizačních opatření na minimum tak, aby negativní dopady do území byly akceptovatelné. Tato opatření jsou navržena a budou zahrnuta v dalších stupních přípravy stavby.

6. Závěr

Na základě uvedeného rozboru lze konstatovat, že funkčnost systému nebude narušena a navrhovanou stavbu je možné realizovat se zabezpečením funkčnosti systému ÚSES.

Základní povinnosti pro ochranu ÚSES musejí být v případě stavby „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice“ dodrženy. Za předpokladu technologické kázně v době výstavby, zohlednění prvků ÚSES při přípravě stavby, a realizaci vegetačních úprav zohledňující prvky ÚSES je možné konstatovat, že funkčnost územních systémů ekologické stability bude zachována a v místech stavby může být obnovena. V případě nejnutnějšího zásahu do prvků ÚSES musí být každý vstup projednán s dotčeným orgánem ochrany přírody a jednotlivě posouzena nezbytnost a rozsah takového zásahu. Nesmí být zasahováno do úpravy druhové skladby prvků ÚSES. Ekodukty budou řešeny s ohledem na zabezpečení propojení území související s dotčenými prvky ÚSES se současným zabezpečením migrace územím.

Základní požadovaná kritéria pro rozmístění a rozsahu územních systémů ekologické stability budou dodržena (kritérium rozmanitosti potenciálních ekosystémů dané pestrostí relativně trvalých přírodních podmínek – skupiny typů geobiocénů (STG), kritérium prostorových vazeb potenciálních ekosystémů, kritérium minimálních nutných prostorových a časových parametrů, kritérium stavu krajiny z hlediska endogenní ekologické stability jednotlivých částí i kritérium společenských záměrů a limitů v souvislosti s celkovou koncepcí rozvoje a možnosti využití krajiny.

Z výše uvedeného rozboru a závěru vyplývá, že stavbu „II/116 Jinočany – Hlásná Třebaň, přeložka silnice“ je možné akceptovat. Zabezpečena bude možnost dodržení plné funkčnosti územních systémů ekologické stability v předmětném území.

Zpracovala: Ing. Jarmila Paciorková

Autorizovaný projektant územních systémů ekologické stability 02 268

U Statku 301/1, 736 01 Havřov

+420 602 749 482

eproj@volny.cz

Červen 2022

